

Merola

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Merola
Emplaçament A la via de serveri de la ctra. C-16, al km 77,5 prendre camí en direcció S-W uns 600 m

Coordenades:

Latitud: 41.93127
Longitud: 1.87199
UTM Est (X): 406480
UTM Nord (Y): 4642760

Classificació

Número de fitxa 08175 - 156
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Modern
Segle X-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Masia esfondrada, sense coberta, embrossada i amb pèrdua notable de materials constructius. Estat ruïnós.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.:08174A004000600000HQ

Fitxes associades:

[Llegenda del Cavaller de Merola](#)

[El contrapàs dels Merolans](#)

[Ball de Nans de l'Ametlla de Merola](#)

Autoria de la fitxa Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero

Data de registre de la fitxa: ds., 05/03/2011 - 01:00

Descripció

Restes d'una casa de pagès en ruïnes, situada al costat de l'antic castell de Merola i de l'església parroquial de Santa Maria de Merola. Conserva part dels murs perimetrals fins a una alçada d'uns tres metres. Es tracta d'una construcció de planta rectangular que tenia planta baixa i un pis. L'entrada principal (actualment destruïda) era a la façana sud-est. Els paraments són fets de maçoneria, força irregulars, amb carreus a les cantoneres. A la façana est conserva algunes finestres. A la part posterior conserva restes de dues tines adossades a la casa i, més enllà, una construcció independent amb 5 tines més. Uns metres a ponent té un cobert de pedra, amb teulada a una vessant.

Història

L'església de Sant Maria de Merola fou bastida prop de la torre de l'antic Castell de Merola i al peu del camí de Merola, en un lloc més avinent, un cop s'abandonà l'antiga església parroquial de Santa Maria (romànica) l'any 1609 degut al seu lamentable estat de conservació. L'any 1609, Miquel Ferrer, àlies Barbut, batlle de Merola, i els pagesos de la parròquia de Santa Maria, demanaren al Bisbe d'Urgell permís per a construir una nova església prop de la Torre de Merola. La nova església de Santa Maria passà a ser sufragània de Sant Martí de Puig-Reig. El 2 d'agost del 1609 s'hi col·loca la primera pedra, i la consagració es feu el 27 de novembre del 1611. L'altar principal es va dedicar a Santa Maria i el secundari a Sant Joan. L'obra és un dels pocs exemples d'arquitectura renaixentista de la comarca del Berguedà, feta pel mestre d'obres Gabriel Lleonart de Castellterçol, que va cobrar 125 lliures. A la nova església s'hi va traslladar la talla romànica, que es va perdre durant la Guerra Civil de 1936, i les relíquies de Sant Crissantó i Santa Dòria. L'any 1621 s'hi col·locà un retaule de pintura fet per Gabriel Claramunt de Vic (perdut també durant la Guerra Civil). A començaments del segle XIX l'església fou renovada. L'última visita efectuada a la nova església de Merola, en la qual es confirma el seu caràcter de parroquial, és de l'any 1830. En un principi les noves esglésies que es construeixen a les colònies industrials properes, com les de cal Vidal o de l'Ametlla, depenien de la parròquia de Santa Maria de Merola, però aviat s'independitzaren. La de cal Vidal l'any 1922 i la de l'Ametlla anteriorment.

Bibliografia

- SERRA, Rosa; SANTANDREU SOLER, M. Dolors; JUNYENT, Francesc; MAZCUÑAN, Alexandre (1985). "Castell de Merola", Catalunya Romànica, vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona, p. 399-400
- SERRA, Rosa; MIRALDA, Jordi (1990). Merola, un poble. Associació Cultural Esplai; Comissió Caminada Popular.
- SERRA, Rosa. "El castell de Merola (Puig-reig)", l'Erol, núm. 33, Berga 1991, Àmbit de Recerques del Berguedà, p. 46-48.
- SERRA, Rosa. Aproximació a la història de Puig-reig, Manresa 1982
- VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

